felelte türelmetlenül a griff, — a tengeri kígyók, teknősbékák, rákok! Ezt ugyan minden gyerek megmondta volna neked!

— Ha én lettem volna az a fogas, — szólt Alisz, akinek még mindig a hamis teknősbéka énekén járt az esze, — azt mondtam volna annak a vízikígyónak ott mögöttem: Maradj csak hátul! Nincs rád szükségünk!

— De bizony szükségük volt rá, — válaszolta a hamis teknősbéka. — Az okos hal sohasem utazik vízikígyó nélkül!

— Igazán? — csodálkozott Alisz.

— Bizony igazán, — szólt a hamis teknősbéka. — Ha jönne hozzám egy hal és azt mondaná, hogy utazni megy, az első kérdésem az volna, visz-e vízikígyót?

— Miért?

— Azért, — válaszolta a hamis teknősbéka, — mert ha útközben megbetegszik, van aki kígyógyítja.

A griff ekkor Aliszhoz fordult: — Most te beszéld el a kalandjaidat!

— Elbeszélhetem, — felelte Alisz, — ma reggeltől kezdve. A tegnapi dolgokat már nem mesélem el, ennek semmi értelme sem volna. Tegnap én még egészen másvalaki voltam.

— Ezt nem értem. Magyarázd meg! — mondta a hamis teknősbéka.

— Nem, nem! Előbb a kalandokat halljuk! — tiltakozott türelmetlenül a griff. — Ha megmagyaráznak valamit, az mindig olyan rettenetesen sokáig tart.

Alisz tehát belefogott viszontagságai elmondásába, onnan kezdve, hogy Tapsifülest megpillantotta. A két állat kétfelől olyan közel furakodott hozzá és úgy meresztette a

szemét és tátotta a sz
detben egy kicsit kelle
Mind a ketten nyugod
szélést, egészen addig
részhez nem ért, ahol
hernyónak a János
teknősbéka mélyet só
— Nagyon különös.

— Olyan különös,
nem is lehet, — erősíte

A hamis teknősb
Azt mondod, egészen
szavak, mint ahogy a
gam is kíváncsi vagy
mondjon fel egy verse
mintha ennek a szav
nyomna a latban.

— Kelj föl és sza
tyúkját! — parancs

— Borzasztó, hog
ezek az állatok, — go
meg már a leckémet k
az iskolában volnék! —
a versbe, de fülében m
teknősbéka éneke, úgy
mond. Megint nem úg
kellett volna.

Ejh, mi a kő!
A fazékban fő
Köménymagos
Szép piros le
Vígan pirul a
A királyfi sem

— Ez nem ugyana
koromban tanultam, —

LEWIS CARROLL *Alisz Kalandjai Csodaországban* Hungarian translation (Illustrated by John Tenniel) BUDAPEST, (192